

Fart er det, som sagt, overordentlig vigtigt og ønskeligt i Skibsfartens Interesse at beholde Ordet „Tons.“

Søvrigt skal jeg i alt Væsentligt slutte mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte. Jeg skal derfor endnu blot tillade mig den Bemærkning, at jeg opfattede den ærede Finansministers Udtalelse med Hensyn til det Duffe, der fra Regjeringens Side har været næret om, at Skibe, der forandrede Nationalitet, ubetinget skulde ommaales, saaledes at han kun meente, at man ellers ikke saa let kunde have den fornødne Control med Hensyn til de Forandringer, der senere kunde være skete med disse Skibe. Da Finansministeren imidlertid er gaaet ind paa at lade Bestemmelsen herom bortfalde, saaledes som det af Udvalget er foreslaaet, og som jeg ogsaa troer, at det kan være hensigtsmæssigt, da Overtoldsbestyrelsen jo har det i sin Magt at lade disse Skibe ommaale igjen, hvis den anseer det for fornødent, skal jeg ikke videre opholde mig herved.

Ordføeren: I Anledning af det Spørgsmaal, der blev bragt paa Bane af den sidste ærede Taler om Navnet „Tons,“ skal jeg kun tillade mig den Bemærkning, at jeg antager, at Ordene Væstbrægtighed og Væster for Ester-tiden ville falde aldeles bort, og at vi altsaa efter denne Lovs Udcome ikke ville faae med andet end „Tons“ at gjøre. Vi ville da have tre Slags Tons: Tonsbrægtighed eller Skibstons — det er dem, der ere bestemte ved Skibsmaaling —, Maalingstons, der udgjøre et bestemt Antal Cubiffod, bereguede for visse lette Varer, og Vægttons, som jeg antager ville blive omtrent 2000 danske Pd., hvilket noget nær svarer til engelske Tons, naar man reducerer engelske Pund til danske.

Finansministeren: Det er blot med Hensyn til den ærede Ordførers Replik til mig angaaende det af mig udtalte Duffe om at bevare Bestemmelsen om Nationalitetens Indflydelse paa Maalebrevets Gyldighed, at jeg finder mig foranlediget til at tage Ordet, idet den ærede Ordfører syntes at udtale sig, som om der i dette mit Duffe laa antydning en Mulighed af, at man kunde maale danske Skibe

anderledes end fremmede Skibe. Det forekommer mig, at han fremhævede dette saa stærkt, at det behøver en Modsigelse, for at det ikke skal troes, at en saadan Tanke kunde ubledes af mine Ord. Hvad der er vist, og hvad jeg ikkun vilde antyde, det er, at man ikke kan være sikker paa, at der ikke er fleet Forandringer med et saadant Skib, idet Maalingen jo kan være fleet for 8—10 Aar siden. Denne Fare kan man imidlertid ganske vist administrativt søge at undgaae ved at lade ethvert Skib ommaale, for hvis Maalings Rigtighed man ved at udstede Certificat skal indestaae. Andet laa der ikke i min Tanke, og jeg ønsker derfor heller ikke, at nogen anden Mening skal kunne udbrages af mine Ord.

Ordføeren: Det har glædet mig at høre den ærede Finansministers Udtalelse. Jeg kan ikke sige Andet, end at jeg idetmindste tidligere har faaet den Opfattelse, at man meente, at der kunde være Forskel paa, hvorledes danske Skibe bleve maalte, og hvorledes andre Skibe bleve maalte. Derfor var det, at jeg udtalte Principet meget bestemt. Det er jo overordentligt glædeligt at see, at den ærede Finansminister i dette Punkt som i alle øvrige samstemmer med Udvalget.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets § 1 betragtedes som vedtaget uden Afstemning.

1) Ændringsforslag af Finansministeren til § 2:

Sidste Punktum udgaaer, og istedetfor indsettes:

„Paa Færøerne udføres disse Forretninger af Landsfogden og for Sønders Syssel af Sysselmanden.“

vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.

2) Lovforslagets § 2, med den vedtagne Forandring, saalydende:

Maalingen og Beregningen skeer, hvor der til ikke er eller maatte blive ansat en særegen